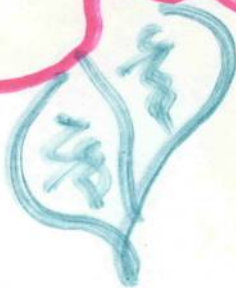

PLATŇOK

1. zrnko neľu: Heslo mesiaca
2. zrnko neľu: Úvod
3. zrnko neľu: Úroveň prenosu informácií
4. zrnko neľu: Cirkvy a sekty u nás
5. zrnko neľu: List pre teba
6. zrnko neľu: List sv. Otca mladým
7. zrnko neľu: Apoštolát medľitby
8. zrnko neľu: M. R. Martáková - Nepoznanému
9. zrnko neľu: Matka nás čaká...
10. zrnko neľu: Náš snevokol
11. zrnko neľu: Šaštínska púť - Rozprávanie
12. zrnko neľu: Správa o šaštíne - 19.9.1987
13. zrnko neľu: Téma pre október Mariánskeho roku 1987
14. zrnko neľu: 100 otázok seba samému /41-50/
15. zrnko neľu- zrnko smiechu na rozlúčku

Chceme pokračovať v našom predsavzatí. Tak čo, darilo sa Vám žiť podľa myšlienky Jána XXIII.? Dnes vám ponúkame ďalšiu. Avšak popri nej si nemusíte odvykať od tej prvej, ba spájať ju s nou a tak sa snažiť dosiahnuť stav dekonalosti, od ktorého sme tak ďaleko a ktorý je pre nás nesmierne dôležitý.

Pavel VI.: "Pokoj sa nebuduje len politikou a rovnováhou síl... Ale duchovne, ideami a pokojamilovnými činmi".

Bratia a sestry,
zima sebeckosti, hmotárstva a pýchy podryva srdcia. Každý z nás ale túži po teple, no v studenej izbe sa ľudské srdce nezohreje. Kde hľadať to útulné miesto, kde sa rozohreje srdce šťastím a blaženosťou sa opojí duša?
V betlehenských jasličkách na tvrdej slame leží Božské Dieťa. Z Jeho Srdca prúdi nový pramen šťastia a blaženosti. Nukajúc ho aj mne hovorí: Poďte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažaní a ja vás občerstvím!
To isté dobrotivé Srdce je v bohostánku vo Sviatosti Oltárnej. Tu čaká na každého, aby ho potešilo, pozdvihlo a ymseľ obrátilo na vyššie hodnoty.
Mládež, čaká i na Teba! Chce ti povedať, že "moje jarmo je sladké a bremeno ľahké!" Daruj mi svoje srdce, aby som si mohol v ňom vystaviť svoj stánok. Ja a nie svet. Príď a nasleduj ma. Svoje srdce, dušu, rozum, vôľu a všetky schopnosti venuj mojej službe. Nechcem, aby si mi slúžil zdarma, aby si sa zdarma zriekol všetkého... Každý, kto opustí dom, alebo brata a sestry, otca a matku pre moje meno, obsiahne stokrát viac a život večný!
Čo na to mládež Slovenska?

Úroveň prenosu informácií

Inštrukcia riaditeľa námestníkovi:

Zajtra o 9.00 hod. je zatmenie Slnka, teda niečo, čo sa každý den nevidí. Nech pracovníci nastúpia v pracovnom odevu na nádvorie. Pri pozorovaní tohto zriedkavého javu podám sám príslušný výklad. Ak bude pršať a nebude nič vidieť, pôjdeme do jedálne.

Námestník vedúcemu odboru:

Na pokyn riaditeľa bude zajtra o 9.00 hod. zatmenie Slnka. Ak bude pršať nebude to možné na nádvorí v pracovnom odevu vidieť. V tom prípade sa prevedie zatmenie Slnka v jedálni, teda niečo, čo sa každý den nevidí.

Vedúci odboru vedúcemu oddelenia:

Na pokyn riaditeľa príde zajtra o 9.00 hod. v pracovnom odevu ku zatmeniu Slnka. Riaditeľ dá pokyn k tomu, či má pršať, čo sa nevidí každý den.

Vedúci oddelenia zástupcovi:

Ak bude zajtra v jedálni pršať, teda niečo, čo sa každý den nevidí, zmizne náš riaditeľ o 9.00 hod. v pracovnom odevu.

Zástupca pracovníkom oddelenia:

Zajtra o 9.00 hod. zmizne náš riaditeľ. Škoda, že sa to nedá vidieť každý den.

Cirkvi a sekty u nás

Dnes: Evanjelická cirkev augsbuskského vyznania

Rok rozkolu: 1520

Zakladateľ: Martin Luter. Bývalý augustiniánsky mních, ktorý sa oženil. Jehomklady? veselá povaha, láska k Písmu, nezištnosť.

- Luterove omly: 1/ Človek je úplne skazený dedičným hriechom.
2/ Človek nemôže konať dobré skutky, len hrešiť. Dobré skutky nie sú potrebné, ba zbytočné.
3/ Človeka spasí jeho viera. Učil: "Hreš koľko chceš, ak veríš, spasený budeš". /dnes to našťastie mnohí protestanskí teológovia zavrhujú/.
4/ Zavrhol sv.podanie, smerodatné je iba Písmo Sväté.
5/ Zavrhol, sviatosti okrem krstu a sviatosti Oltárnej, ktoré nie sú sviatostami, ale znakmi viery.
6/ Sv.omša nie je obetou Nového Zákona; pri sv. omši sa nepremieňa chlieb a víno na Telo a Krv Kristovu.
7/ Zavrhol úctu svätcov, odpustky a očistec.

Katolícke učenie: 1/ Človek nie je úplne skazený dedičným hriechom, ale iba naklonený k zlému. Preto môže každý človek dobré skutky konať. Kristus žiada dobré skutky, preto nám dal prikázania. Pri poslednom súde zlých za zlé skutky odsúdi, dobrých za dobré odmení. Vid napr. Mt 25,34.

2/ Kristus žiada nielen vieru, ale i skutky.
"Nie kto mi hovorí Pane, Pane vojde do kráľovstva nebeského, ale kto plní vôľu Otca, ktorý je na nebesiach". /Mt 7,20/.
"Viera bez skutkov je mŕtva". /Jak 2,26/.

3/ Treba veriť aj sv.podanie. Ústne podanie je učenie Krista, ktoré apoštoli kázali, ale nenapásali. Úste podanie existovalo, lebo napr. Matúšovo evanjelium ako najstaršie bolonapísané okolo roku 60-80, dovtedy existovali len kázne a snád nejaké spisy, ktoré sa nám však nezachovali.

4/ Kristus ustanovil sviatosti, ktoré nám udeľujú milosti.

5/ Sv.omša je obeta Nového Zákona, pri ktorej sa chlieb a víno premieňa na Telo a Krv Krista.

6/ Úctú svätých, odpustky a očistec je možné dokázať na Sv.Písme a z učenia sv.POdania; chcelo by to však hlbšiu teologickú reflexiu, ale ten to článok má len informačnú funkciu.

Nakoniec ešte uvádzame súčasný postoj ~~na~~ k luteranizmu, aký sa razí v katolíckej cirkvi.

Dnešný postoj katolíckej cirkvi k Martinovi Luterovi

V roku 1983 sa spomínalo 500-sté výročie narodenia Martina Lutera, ktorý uzrel svetlo sveta 10.novembra 1483 v Eislebene, v dnešnom východnom Nemecku. Oslavy tohto jubilea sa konali všeobecne v znamení ekumenizmu za účasti všetkých kresťanských cirkví a v snahe o spoločný pohľad a oĥodnotenie jeho reformačnej činnosti. Niekoľko príkladov:

- Pri slávnosti v západnemeckom Wurmse hovoril i predseda západonemeckej biskupskej konferencie, kolínsky arcibiskup kard. Jozef Hefner, ktorý povedal, že Cirkev v dobe Luterovej potrebovala reformu. Tá, o ktorú sa usiloval Luter sa nepodarila; jednak pre jeho veľkú polemičnosť a netrpezlivosť; jednak pre nedostatok pochopenia u vtedajšieho pápeža a biskupov.

- Predseda Sekretariátu pre jednotu kresťanov, holandský kardinál Willbrans sa z poverenia pápeža tiež zúčastnil na oslavách v Lipsku a pri tejto príležitosti navštívil tiež Eisleben a Wittenberg Erfurt - dôležité stanice Luterovho života.

- A nakoniec v liste. adresovanom práve kardinálovi Willebransovi sa

samotný Svätý Otec vyjadril k osobe a dielu Martina Lutera. V tomto liste Ján Pavol II. zdôrazňuje potrebu objektívneho historického skúmania a objasnenia vtedajšej situácie, spolu s potrebou bratského dialógu s luteránskymi cirkvami.

Mnohí katolíci sa tomuto postoju divia, pretože poznajú predošlé jednosznačné odsúdenie Lutera ako heretika a schizmatika. Preto by som vám chcel dnes ukázať, ako sa dnešný názor na Lutera vyvíjal: Profesor Šapešskej univerzity St. Anzelmo v Ríme, benediktín páter Gerhard Bekes, ktorý sa touto otázkou zaoberal v L' Osservatore Romano z 11.11.1983, v úvode upozorňuje na vešteckú vetu dominiánskeho teológa Ives Congara z jeho spisu "Kresťan a dialóg": "Všetky katolícke štúdie o protestantizme zostanú dlho bez pozitívnych výsledkov, dokiaľ sa nepodniknú vážne kroky Lutera pochopiť a nie ho preklínať". Dnes možno povedať, že táto Congarova požiadavka bola splnená. Historici a teológovia sa zhodujú v tom, že Luter patrí ku kresťanskej a tým aj ku katolíckej tradícii.

Prvým katolíckym historikom, ktorý použil pri štúdiu Lutera a jeho diela novú metódu prístupu k prameňom, bol dominikán Heinrich Denifle, publikujúci na prelome 19. a 20. storočia a zaujímavý sa predovšetkým o Luterov teologický vývoj. Vo svojom diele "Luter und Lutherthum in der Ersten Entwicklung Quellesche Dargestellt" - "Luter a luteránstvo v prvom rozvoji z prameňov osvetlené" z roku 1904 síce pochybuje o pravovernosti padlého mnícha, ale uznáva, že jeho teológia vyrástla z katolíckej pôdy.

V rokoch 1911-12 vyšlo trojzväzkové dielo jezuitu Hartmanna Crucisara "Martin Luthers Werke und Leben" - "Život a diela M. Lutera", v ktorom sa snahu o historickú objektívnosť ďalej prehĺbuje. Autor dochádza k záveru, že vlastným dôvodom Luterovej vzbury boli jeho vnútorné zmätky a nevyrovnanosti.

Už v týchto oboch prácach sa priznávalo, že v Luterových časoch došlo v Cirkvi k rôznym úpadkovým zjavom a že teda reformačia bola potrebná. Jasne to vyjadril cirkevný historik Sebastión Mercker vo Würzburgu a dielo jeho žiaka J. zefa Lortza "Die Reformation in Deutschland" - "Reformačia v Nemecku" z rokov 1939-40 zmenilo potom názor na Lutera a reformaciu od základu. Podľa Lortza - podobne ako aj podľa Huberta Jedina, ktorý napísal "Dejiny tridentského koncilu" - boli reformačné tendencie v Cirkvi živé už od 14. storočia a rovnakým smerom išiel aj Luter. Že nakoniec jeho reforma viedla k oddeleniu a založeniu novej cirkvi, nebolo ani tak vinou Lutera ako výsledok rôznych historických vplyvov.

Aktuálnym dôvodom Luterovho protestu - podobne ako u Husa - bol, ako vieme, šarlatánsky obchod s tzv. odpustkami. Okrem toho reformátora znepokojovali aj iné negatívne, časovo podmienené javy, ako neobstojať slávenie Eucharistie - ako čisto súkromné čítanie omše, preháňanie v úcte svätých a primitívna viera v zázraky. Podľa Lortzevej známej formulácie, Luter sa odvrátil od katolicizmu, ktorý už nebol katolícky.

Frečo potom upadol - podľa nášho ponímania - do omylu, vysvetľuje Lortz jeho individualistickými predstavami o spagvedlivosti. Na škodu cirkevnej tradícii podčiarkol výlučne zaväzujúci charakter osobne prežitej viery, kdežto sprostredkujúcu úlohu všeobecnej Cirkvi považoval za zbytočnú. A tu začína problém luteránskej teológie. Luterova teológia nie je originálna. Ervin Izerloe dokázal, že naň silne pôsobila nominalistická teológia neskorého stredoveku, predstavovaná hlavne Oaghanom. Je potrebné ovšem rozlíšovať medzi Luterom - teológom a filozofom: teologicky bol proti nominalistickej špekulácii, filozoficky jej podliehal, čo viedlo k veľkým rozporom v jeho učení, predovšetkým v christológii a v učení o milosti a sviatostiach. Tak sa mu krst a Eucharistia nakoniec stávajú iba značkami ospravedlnenia skrze vieru bez toho, aby samotné niečo zmenenali alebo spôsobovali.

Na rozpory v Luterovej teológii poukázal i prof. Karol Lehmann, dnes biskup v západonemeckom Mohuči. Luter nevytvoril žiadnu systematickú teológiu. Medzi jeho prvými dielami a tým čo napísal neskor-

šie sú mnohé fundamentalistické rozdiely. Karol Lehmann vidí príčinu v tom, že Luterove spisy boli celkovo polemické, písané ad hoc, v nejakej konkrétnej situácii, ktorá žiadala inú odpoveď ako situácia iná - o niekoľko rokov neskôršie. Tým sa vysvetľujú nielen určité ťažkosti luterskej teológie, ale i možnosť nachádzať - hoci i demagogicky - v Luterovi všetko možné: príklad revolucionára bojujúceho za slobodu ľudu rovnako ako zapredanca Pánovho apod. Nie sú vždy jednoznačne sympatické rôzne udalosti z jeho života a biskup Lehmann - rovnako ako Ján Pavol II. - upozorňuje na to, že je potrebné tieto veci bez zakrývania prediskutovať vysvetliť, lebo ináč sa v nich skrýva nebezpečie pre ekumenické snahy, explozívne látky, ktoré sa objavujú ihneď, akonáhle by vo vývoji ekumenického hnutia došlo k nejakej stagnácii alebo ku kríze. Posledným významným dielom zaoberajúcim sa Luterom, je práca Ottu Hermanna Pescha z roku 1982 "Einführung zum Luther" - "Úvod k Luterovi". V tejto knihe vidí autor paralelu reforiem II. vatikánskeho koncilu s reformátorským úsilím Luterovým. Koncil hovorí o Cirkvi ako o Božom ľude, ktorý je povoláný k stálej obnove: ecclesia semper reformanda. Každý veriaci má účasť na Kristovom kňazstve. Jediniec má právo na rozhodnutie sa podľa svojho svedomia, stredobodom viery je Kristov kríž. To všetko nachádza Pesch aj u Lutera a preto ho nazýva "svedkom viery", napriek jeho postoju k cirkevnej autorite a jeho nie celkom vypracovanej teológii. Páter Bekes v L'Osservatore Romano k tomu poznamenáva: "I keď ho nazveme svedkom viery, predsa je potrebné, aby katolícki i evanjelickí teológovia naďalej skúmali ako ho zaradiť do ekumenickej katolickoty Cirkvi". K tomu iste prospeje aj práca zmiešanej medzinárodnej komisie, ktorá o Luterovi a o jeho diele už od roku 1967 vedie dielóg a vydala už rôzne dokumenty. Jedno je potrebné v každom prípade o Luterovi povedať: jeho svedctvo o oslobodzujúcej milosti Božej v neotrasiteľnej viere vo Vykupiteľa, Pána Ježiša a Evanjelium, sú platné i pre človeka dneška.

List pre Teba

Milý priateľ,
ako sa máš? Chcem ti jednoducho napísať, aby som ti povedal, ako ťa milujem, ako veľmi sa o teba starám. Včera som pozoroval, ako si sa rozprával so svojimi priateľmi. A celý den som na to čakal, že si aj so mnou pohovoríš. Keď sa zvečerievalo, dal som ti západ slnka plný lesku a krásy, aby som ťa potešil a jemný vánok, aby som ťa občerstvil. A ja som čakal, čakal - ale ty si neprišiel. Ano, to ma bolelo. Predsa ťa však stále milujem, lebo som tvoj priateľ. Potom som ťa strážil, až si zaspal. Predtým som ti ešte poslal na tvoju podušku svetelný lúč. A znovu som čakal... chcel som sa tak rád skloniť k tebe, aby som sa s tebou porozprával, aby som sa ti daroval. Dnes si neskoro vstával a rýchle si sa pobral k svojej práci. Moje slzy si nevidel. Ale aj ty mi pripadáš dnes taký smutný, tak sám. To ma bolí, lebo ťa chápem, ako vieš. Moji priatelia ma tiež často opúšťali a zranili. Ale ja ťa milujem. Ako veľmi by som si priaľ, aby si ma počul. Chcem ti povedať, že ťa milujem krásou neba, chcel by som ti to ukázať v kráse kvetov. Chcel by som ti to šepkať listami, ktoré šušutia na stromoch. Chcel by som ti to privolať v horskej bystrine a zaspávať ti piesen vtakov. Chcel by som ťa zahaliť do tepla slnečného svetla, chcel by som pre teba naplniť vzduch vôňou. Moja láska pre teba je hlbšia ako more, obsiahlejšia ako všetko, čo si len môžeš domyslieť.

Tosom ti chcel povedať. Máš to vidieť, ako chcem s tebou hovoriť, s tebou chodiť každý deň.

Ved my by sme mohli spolu tráviť celú večnosť!

V láske

JEŽIŠ

List sv. Otca mladým

Dedičstvo

V širokej oblasti, v ktorej sa váš životný plán, vypracovaný v mladosti stretá s "druhými", sme sa práve dotkli najcitlivejšieho miesta. Všimnime si ešte, že tento ústredný bod, v ktorom sa naše osobné ja otvára životu s druhými a pre druhých v manželskom zväzku je vo Svätom Písme vyjadrený veľmi významnými slovami: "Preto opustí človek svojho otca i svoju matku a bude sa pridržať svojej manželky".

Toto "opustí" si zasluhuje osobitnú pozornosť. Dejiny ľudstva sa od počiatku odbíjajú - a tak to bude až do konca - prostredníctvom reťazí. Človek sa do nej začleňuje narodením, za ktoré vďačí rodičom, otcovi a matke, aby potom v "príhodnej chvíli" opustil toto prostredie života a lásky a prešiel do nového. Každý z vás, keď "opustí otca i matku" nosí ich v istom zmysle v sebe a preberá mnohstranné dedičstvo, ktoré má v nich a v rodine svoj bezprostredný začiatok a zdroj. Takto každý z vás, aj keď "opustí", zostáva. Dedičstvo, ktoré preberá, ho natrvalo viaže k tým, ktorí mu ho odovzdali a ktorým vďačí za toľké veci. A potom on sám, alebo ona sama bude odovzdávať toto dedičstvo ďalej. Preto má taký veľký význam štvrté prikázanie Desatera: "Cti svojho otca i matku".

Ide tu preevšetkým o dedičstvo "byť človekom" a potom - byť človekom aj v bližšie určenejšej a spoločenskej situácii. V tomto ohľade má svoj význam dokonca aj telesná podobnosť s rodičmi. Ešte dôležitejšie je celé kultúrne dedičstvo, v ktorého strede je takmer denne jazyk. Rodičia naučili každého z nás hovoriť s jazykom, ktorý je základným výrazom spoločenského zväzku s inými ľuďmi. Tento zväzok má širší rámec, ako je rodina alebo určité prostredie. Jeho hranice sa krájajú aspoň s hranicami ľudu alebo národa, v ktorom ste sa narodili.

Takto sa rozširuje rodinné dedičstvo. Rodinou a výchovou v nej máte účasť na určitej kultúre, ako aj na dejinách svojho ľudu, alebo národa. Rodinný zväzok znamená tiež príslušnosť k väčšiemu spoločenstvu ako je rodina a znamená aj ďalší základ osobnej totožnosti. Ak je rodina pre každého z vás prvou vychovávateľkou, tak prostredníctvom rodiny je vychovávateľom aj kmen, ľud alebo národ, ku ktorému vás viaže tá istá kultúra, jazyk a dejiny.

Toto dedičstvo predstavuje aj výzvu v etickom zmysle. Každý z vás tým, že prijíma vieru a dedí hodnoty a obsah toho, čo tvorí celkovú kultúru spoločnosti, v ktorej žije, čo tvorí dejiny vlastného národa, je duchovne obohatený vo svojom individuálnom ľudskom bytí. Tu sa vybavuje v pamäti podobnosti a talenty, ktoré nám dáva Stvoriteľ prostredníctvom našich rodičov a našej rodiny, ako aj národného spoločenstva, ku ktorému patríme. Voči tomuto dedičstvu nemôžeme zotrvať v pasívnom alebo dokonca v odmietavom postoji, ako to urobil posledný ze sluhov, o ktorých sa hovorí v spomenutom podobení. Naopak, musíme robiť všetko, čo sme schopní, aby sme toto duchovné dedičstvo prijali, utvrdili, zachevali a zveľadili. Táto úloha je dôležitá pre všetky spoločnosti, no azda najmä pre tie, ktoré začínajú samostatne jestvovať, alebo pre tie, ktoré musia brániť jestvovanie a podstatnú identitu svojho národa pred nebezpečenstvom vonkajšieho zničenia alebo vnútorného rozkladu.

Keď píšem vám, mladým, snažím sa mať neprestajne pred svojím duševným zrakom zložitú a rozdielnú situáciu kmenov, národností a národov na našej planéte. Vaša mladosť a váš životný projekt, ktorý si každý a každá z vás vypracúva v období mladosti má veľký vplyv na formovanie týchto spoločenstiev, Nedeje sa to zvonka, ale hlavne znútra. Pre vás sa to stáva otázkou rodinného a potom aj národného povedomia, otázkou srdca a potom aj otázkou svedomia. Pojem vlasti sa rozvíja v bezprostrednej spojitosti s pojmom rodiny, ba v istom zmysle sa jeden rozvíja v rámci druhého. Postupne si uvedomujete tento spoločanský zväzok, ktorý je širší než rodinný a začínate mať účasť na spoločnej zodpovednosti za spoločné dobro tej väčšej rodiny, ktorou je pozemská vlasť každého a každej z vás. Veľké postavy dávnych, alebo súčasných dejín sú vzormi a vedcami aj pre obdobia vašej mladosti a pomáhajú rozvoj tej spoločenskej lásky, ktorá sa najčastejšie volá láska k vlasti.

Úmysel apoštolsku modlitby

1. úmysel: Aby biskupská synoda, ktorá sa koná v tomto mesiaci, dala laikom hové podnety k apoštolátu.
 2. úmysel: Aby si v tomto mesiaci, venovanom misiám, všetci veriaci lepšie uvedomili povinnosť spolupracovať na misijnom diele Cirkvi.
- Srdce Ježišovo, posilňuj misionárov a požehnávaj ich apoštolát.

Mária Rázuseová - Martáková: *Nepoznanému*

Teba vraj niet!

Vraj si len taký fantóm bledý,
Pánsky bič na útlak pospolitej triedy.

Ty vraj len do tmy rútiš svet,
Bo človek nemá duše, nemá ducha,
Len mechanika všetko vedie vpred!

Nie, Teba niet!

Pravdou je len to, čo chápú zmysly moje.

Kristus a Ty? Všetko iba tmeu je,
A vaša náuka svet nevytiahne z bledy.

Dávno ho popreli mnohé vykopávky,
I sama zem, stará milióny liet.

Nie, Teba niet!

Ľa viem... I zarážam krok svoj kade - tade

Po lúkach zelených, po mladúškom sade,

Kde višňa vyhnala prvý mliečny kvet...

Ach, kto ťa stromček môj, vystavil tak umne?

A z višne vonia, vonia med...

Nie, Teba niet!

A padá tma. Snívam hľadiac na nebesá...

Kto znáš ich tajemstvo? Tisíc svetov skyje sa,

Závratnou rýchlosťou sa ženú vpred,

Som ako v chráme. Či divom sa ti nezdá,

že naša zem je práve taká hviezda,

Čo niknikdy nezmyli svoj nádherný let?

Vraj, Teba niet!

A predsa všetka vtáč, všrčky tvoria zeme,

Každý kvet, strom a byl', každý plod a semä

A všetok vzduch sa skvie veľkou slávou Toho,
Čo skrytý, tajomný, nepoznaný mohol
Stvoriť ten div, ten čarovný svet!
Teba, vraj niet!

Tak, nech Ťa niet!

Ale ja dušu v sebe cítim,
Ja viem, že nekončím život týmto žitím,
že musím dosiahnuť svojich miest!
Preto sa bijem...A neustúpim z bája,
Kým s Tebou neplynie smutná duša moja,
Ty, Bože pravdy večný Stred !

Matka nás čaká...

1. Ó Mária, Kráľovná ružencová,
- pros vždy za nás v nebesiach - svojho
Syna - by nás miloval - a ochraňoval,
- pomocnú ruku svoju podával.
2. Zišli sme sa pomodliť - tvoj ruženec,
- z prosieb svojich vijeme - tebe veniec.
- Matka premilá - pros za nás Syna -
naša pobožnosť - nech mu je milá.
3. Smutné vdovy, sирoty - ťa volajú
- a chudobní pomoci - tiež čakajú.
- V biede, v úzkosti - každý ťa prosí.
- V šetkých porúčaj - svojmu Synovi.

V dnešnej dobe je ruženec už "nemodernou" modlitbou.
Je pravda, že je trochu dlhý, ale vôbec nie nudný alebo fádny.
Veď každým Zdravasom robíme radosť našej dobrej Matke na nebesiach,
každým Zdravasom ju zvelebujeme, chválime ju, ďakujeme. A
máme veru za čo.

Možno niekoho z nás odradí-unudí tá, že sa v ruženci opakuje
to isté: 10 Zdravasov. Tu by nás mohol "potzbudiť" jeden príbeh.
Za knazom príde žena a medzi iným mu hovorí: "Ja sa nerada
modlím ruženec". Knaz sa spytuje na príčinu. Odpoveď: "Stále sa
v nom opakuje to isté a to ma nebaví". Knaz, vediac, že je
zasnúbená s iatým mládencom, sa jej pýta: "A čo vám hovorí
váš snúbenec, keď vám chce dokázať, že vás má rád?" - "Milujem
ťa". - "A hovorí vám to často?" - "Ano". - "A kedy vám to povedal
naposledy?" - "Aj teraz pred hodinou". - "No vidíte, i on vám
opakuje to isté, a ruženec je predsa tak krásna modlitba!"

Prišiel október, ružencový mesiac. Pominulé roky bývalo
pravidlom, že cez týžden sa päť desiatkov modlili dvaja-traja.
Teraz sa to určite zmení, však, brat, sestra? Nájdeš si ho-
dinku pre Máriu, ktorá ti je vždy na pomoci. Veď teraz už vieš, že

"MATKA NÁS ČAKÁ!"

"Neuč sa so slzami smiať,
nauč sa pohladať zovretú dľaň.
Rozdať všetko a nevziať nič...
...a pochopíš, že krásny je svet,
že oplatí sa žiť."

Náš spevokol

Chcela by som sa pozastaviť a zamyslieť sa nad samými sebou. Keď sa v kostole rozospievajú naše hrdlá, každý by si mohol pomyslieť, že je všetko v najväčšom poriadku. Mládež spieva, lebo pociťuje akúsi potrebu.

Myšlíte milí kamaráti, že je to stále tak?

Ja by som povedala, že nie. Svoje tvrdenie odvodňujem tým, že je napr. slabá účasť nielen starších, ale tak globálne všetkých na nácviokoch.

Prečo? Veď komu by sa chcelo chodiť medzi "krpcov", myslí si človek namyslenejší.

Náš spevácky chátka, aj napriek tomu, že je niekoľko dobrých duší, ktoré vydávajú zo seba maximum. Mnohí mladí chodia medzi nás len preto, lebo sa to doma mamičke tak páči. Lenže čo my už potom dokážeme spraviť, keď nieje ochotný poslúchať, by ani spievať. Načo tam teda chodí? Nemá zmysel nikoho niečomu nútiť. Veď on sám musí pociťovať určitú túžbu a duševnú potrebu.

Viem, že je jednoduchšie sedieť doma pri telke, alebo sa ísť von hrať medzi kamošov či kamošky, ale keď sme v tiesni či nebezpečenstve svojej zopeté ruky nevystierame k nim, ale k nášmu Pánu Ježišovi.

Vo svojich pesničkách spievame, že Ježiš je priateľ detí, Ježiš je náš priateľ a Pán. Lenže, aby sme mohli byť jeho priateľmi, musíme si čo-to aj vytrpieť či odoprieť. Tým odoprením som myslela napr. na to, že si odpustíme perfektný film, alebo dobrý futbalový zápas..

/Svoje názory, návrhy či ďalšie postrehy môžete vyjadriť nie vykrikovaním, ale písomne a položiť redakčnej rade na stôl/.

Šaštínska -- 8 -- Púť - Rozprávanie

V sobotu, 19. septembra sa na stanici o 3/4 na 2 zjavilo množstvo plecniakov, usmiatych tvárí. Nechýbali ani srdečné rozhovory, stisky rúk, žiarivé pohľady, ktoré skrývajú toľko viery, lásky, zamerania. O chvíľu sa celá skupinka mladých valí k okienku: "Jeden do Šaštína."

Ano, čo pre týchto mladých ľudí znamená Šaštín? Je to iba jedno malé mestečko, kdesi medzi horami? Uvidíme.

Celý náň "sprievod" sa tlačí do vlaku, každý si obsadzuje miesto, usádza sa. I keď náhlenie nás neobišlo, predsa milý úsmev zostal na tvári každého z nás.

Ale ak sa pozrieme na túto skupinku, nie je ich tak veľa. Áno, vidíme i nové tváre, tváre staronové, tváre z blízkeho okolia. Ale kde sú ostatní? Áno, veď určite prídu nabudúce. Zavalení povinnosťami všedných dní nemohli sa zúčastniť. Keď ich tak pozorujeme, títo mladí ľudia sa ničím nelíšia od ostatných. Ale predsa! Títo mladí sa modlia. "Modlia sa za tých, ktorí nie sú medzi nimi, za tých, ktorí by mohli byť medzi nimi."

V Galante si tiež nemožno nepovšimnúť skupinku, ktorá sedí na trávniku, spieva a modlí sa. Cesta do Trnavy je tiež veselá. Každý sa ponúka zo zásob zabalených v plecniaku. Počut' smiech, vravu, zlomky slov z nejakej hry. V Trnave je nátrešk, no vlakom odznieva ruženec k Panne Márii a slová piesne.

"Vystupovať." Skupinka sa vytláča von z vlaku. Sme na jednej stanici pred Šaštínom. A trojhodinová cesta pešo - do Šaštína. Čo ženie týchto mladých ľudí stále vpred? I za kvapiek dažďa počut' stále spev. No už nie sme iba skupinka. Je to celý sprievod, sprevádzaný pohľadmi z út, z rodi domov. Zrazu vidíme obrovskú baziliku a veľa, veľa mladých ľudí. Bazilika zasvätená Panne Márii Sedembolestnej. Strácame sa medzi nimi, no hneď si nájdeme miesto a znovu srdečné pozdravenie, stisky rúk. Áno, prišli i naši Rykynčičania. Každý vybaluje z plecniakov zásoby, ponúka a ujedá si. Po celom parku možno vidieť skupiny, ktoré sú nám podobné. Spievajú, skandujú, modlia sa. O 23⁰⁰ sa zúčastňujeme sv. omše. Vopcháme sa dnu. Čaká nás celoživotný zážitok, ktorý nám poskytuje trnavský dekan. Ale škoda, že nevidno našich biskupov. Škoda, že nemôžeme byť povzbudení aj ich slovami lásky.

Vonku sa už zgrupuje mládež a celý Šaštín sa už ozýva piesňami, skandovaním, tleskaním. Všetci mladí poznajú piesne ako: "Žit, žit; Panna čarovná; Spája nás nádej a láska, ..." Áno, sme zjednotení v duchu.

Nad hlavami nadšencov viery, čítame slová: "Mária nesklame"! a nad týmito slovami vidíme hlavu usmievajúceho sa pápeža.

Každý znás vyjadruje vieru v Ježiša a prosí o pomoc a ochranu od Jeho a našej Matky.

Ráno je trošku chladné. Ale zdá sa, že to mnohým vôbec nevaďí. Zasa je preplnený vlak. No po ranajšej omši je každý svieži, i keď už vidno na mnohých tvárach stopy po prebdenej noci. Veselosť nás však neopúšťa. Vieme predsa, že i naďalej, keď sa rozídeme do zamestnaní, do škôl, môžeme vychutnávať spoločenstvo s Bohom, Matkou Máriou. Všetkých nás spája nádej a láska.

A preto:

Stella, moris amor.

Láska, chrán nás v hodine smrti.

-- 9 --

Správa o Šaštíne - 19.9.87

Zišlo sa nás v tejto malej západoslov. dedine mnoho. Boli sme tu nielen my zo západu, ale aj kamaráti, kamarátky, dokonca celé rodiny z východného a stredného Slovenska.

Počiatočná atmosféra vyzerala nasledovne. Keďže do pol noci stále prichádzali nové a nové tváre, ktoré si nachádzali miesta okolo baziliky, pretože do nej sa už nebolo možné dostať na noc, spoločný program sa ešte nomohol začať.

Na jednej strane vidieť mladých priateľov, ktorí sa srdečne vítali. Na druhej strane už zohraté skupinky, ktoré sa modlili ruženec, spievali za doprovodu gitaristov.

Minulý rok sa spoločný program konal v bazilike od pol noci do 5. hod. rána. Mysleli sme si, že aj tento roku to budeme môcť mať vnútri. Ale davu ľudí, ktoré boli v bazilike a ešte aj pred ňou tomu nenasvedčovali. Bola už 1 hodina, keď sme prestali dúfať, že sa dostaneme dnu. Keďže vonku všetky skupinky sa zjednotili a dohodli na programe, aj počasie nám prišlo. Nepršalo a ani zima nám nebolo. Gitaristi sa zlačili, speváci tiež a nechýbal ani plagát Svätého Otca a heslo: "Mária nesklame."

Názor, postreh, ...

Atmosféra v Šaštíne bola podľa môjho názoru veľmi vyhovujúca pre každého. Mladí ľudia, ktorí mali to šťastie, že sa dostali do baziliky, mohli tu nájsť miesto plné meditácie, spevu a duševnej pohody. Neolutovali však ani tí, ktorí to šťastie nemali a strávili celú noc na schodoch pred bazilikou. Na čerstvom vzduchu, v príjemnom prostredí spievali piesne, modlili sa ruženec a nechýbal ani aplauz pri stále opakovanom hesle: "Mária nesklame."

E.

Ruženec - zdroj sily

Normou všetkých pokrstených má byť evanjelium Pána Ježiša Krista. Modlitba sv.ruženca je evanjelium v skratke.

V exhortácii Pavla VI. O mariánskom kulte čítame v čl.45 podobne: "Ruženec je evanjeliová modlitba, lebo z evanjelia sa čerpajú evanjeliové tajomstvá a hl.formuly. V ruženci sa príhodne po poriadku uvažuje o základných spasiteľných udalostiach, ktoré sa uskutočnili v Kristovi, od ľanenského počatia Božieho Slova a tajomstiev Ježišovo detstva, až po vrcholné veľkonočné udalosti, t.j. cez pežehnané umučenie a slávne vzkriesenie a ich účinky v rodiacej sa Cirkvi i na Turíce i v samej Panně Márii, keď po pozemskom vyhnanstve bolo s telom i dušou vzatá do nebeskej vlasti".

V tej istej exhortácii máme potvrdené, že kresťania po stáročia pocitovali a preto sľubovali, že ruženec nie je nahromadenie formúl a ich bezduché odriekanie, ale je to hlboká, kontemplatívna modlitba, ktorá oživuje vieru, posilňuje vieru, udržuje vieru, rozvíja vieru.

Načaja, bez kontemplácie - ako to potvrdzuje aj exhortácia Pavla VI. bol by ruženec telo bez duše.

Vedeckí teologickí pracovníci ju označili za "výhonok" čo vyrástol z odvekého pňa posvätnéj liturgie, ktorý práve preto nazvali "žltárom Panny Márie", lebo jeho pomocou s i skromnejší veriaci mohli prídružiť ku chválospevu a prosebnej modlitbe všeobecnej Cirkvi /por. čl.48 exh./.

II.Vatikánsky koncil v konštitúcii O posvätnéj liturgii uznal modlitbu sv.ruženca za pobožnosť, ktorú možno dať do súladu s posvätnou liturgiou. Prečo? Jednoducho preto, že má tú istú povahu, živí sa sv.Písmom a je zameraný na Kristovo tajomstvo. Ruženec, ak sa ho modlíme naozaj rozjímavo, dáva nám smernice pre každodenný život. Modliť sa ruženec, na to ne potrebujeme vysokú teologickú školu, ani iné vyššie vzdelanie.

Svätec lásky, sv.Vincent de Paul spomína, že poznal istú dušu, ktorá nevedela ani čítať ani písať. Ale veela žiť Krista. Nečítala jeho náuku - Radostné Posolstvo - Evanjelium - veď nevedela čítať. No táto duša s veela modliť krásne a rozjímavo sv.ruženec. Keď tu a tam referovala svätcevi, čo objavila v tom či onom tajomstve, svätec žasol. Vedela prijímať Božiu vôľu a s jednoduchosťou sa priznala, že sa to naučila od Panny Márie z radostného ruženca. Vedela znášať príkeria, chudobu a bolesť. To si osvojila z rozjímania o Ježišom preherkom umučení v bolestnom ruženci. Vedela sa tešiť v zabudnutí a pošlianení, lebo mala nádej na slávne vzkriesenie.

Nielen svätec dávna objavil takéto duše, objavili sme ich aj dnes my. Prv, ako sme mali napísať túto úvahu, požiadali sme niekoľkých chorých, postihnutých a vyradených ľudí, aby nám povedali, čo súdia o sv.ruženci. Z Rodiny Nepoškrvnenej nám napísali alebo povedali:

- Som kresťan. Pri svojom duchovnom výstupe mám výberného spoločníka - sv.ruženec. Je to pre mňa neviditeľná ruka Panny Márie. V tejto modlitbe nie som sám, hoci sa ho modlievam sám. Mojou spoločníčkou je sama Matka Božia. Pozerám na ňu a učím sa od nej. Je môj vzor i teraz v chorobe, ako mi bola predtým v živote. Je to súčasne moja sila, veď je Matka milosti.

Ako preberám Zdravas za Zdravasom, cítim, že je so mnou veľké množstvo... Odrazu pri tejto modlitbe vidím veľa bratov a sestier. Cítim, že hľadia na mňa, diavia sa, čo to robím. Nerezumejú modlitbe, lebo sú vzdialení od Boha lásky. Miesto nich cítim v srdci ich volanie o pomoc: "Pomôž nám! Modli sa za nás!" Vidím hriešnikov... vidím chorých... trpiacich a zúfajúcich. Žijem s Cirkvou a tak počúvam aj volanie sv.Otca, našich otcov biskupov... Rádio, televízia, noviny... to všetko mi napovedá: "Ratuj našu mládež!" To všetko počúvam, preberám tak Zdravasovú reťaz - ruženec a začínam svoju púť...

Michal

- Nepoškrvená Panna Mária sama drží v rukách ruženec. Predsa nerobí zbytočnosti, alebo? Privolávajú ju naše prosby o úľavu, o pomoc. Je osobitnou ochrankynou chorých, postihnutých, trpiacich. A ona sa milosrdne skláňa a ukazuje, čo máme robiť. Ukazuje nám svoj život zasvätený Najsvätejšej Trojici, ukazuje celý priebeh života Boha Syna a svojho života. Tamm máme všetko - všetky múdrasti a vedomosti. V tých 15 desiatkoch je život bez kazu. Chápeme to? Kráľovná sv.ruženca na tejto ceste vystiera svoju ruku, pomocnú ruku, ako nájsť svoj život v ruženci.

Barbora

- Ruženec? To je súčasť môjho života. Som s ním spätá nerozlučiteľne.

Milka

- Keď som stratila svoju mamičku, našla som Pannu Máriu cez ruženec. Ruženec je istota, radosť, povzbudenie, je sila môjho bezvládneho tela. Je to moje životné ďakujem a moje odpusť! Cez ruženec som skrze Máriu spojená s Najsv.Trojicou. Ruženec ma učí, ako žiť.

Lýdia

- "Prosím si ruženec do ruky a režte!"
Bez uspania, bez tabletky a uľavujúcej injekcie zniesol brat Karol bolestný chirurgický zákrok.
"Panna Mária s ružencom je moja životná sila!"

Karol

- Ruženec je predaistejšou archou ako bola Noemova. Započúvala som sa v televíiii do prejavu vodcu ruského národa Gorbačova. On povedal medzi iným: "Z tejto vojny, ktorá nám hrozí, nevyšla by archa so živým tvorom ako v biblickej potope sveta". Ja som presvedčená, že s ružencom sa zachráni viac ľudí ako v biblickej arche.
Tou archou je predsa Ružencová Panna Mária.

Anna-Mária

- Ruženec? Mne dáva silu, vyrovnanosť a nádej, ktorá dvíha. Raz všetko pomíne a stretnem sa s Matkou Máriou, Kráľovnou neba i zeme. Keď diabol zúri v rozličných podobách, vezmem ruženec. Keď prichádza nová operácia /12 mám za sebou/ - vezmem ruženec. A teraz jasám, lebo som sa dostala už do Zlatej knihy fatimskkej. Patrím do Zdravasového útoku na Slovensku. Útočím na nebo, aby sa otvorilá, na peklo, aby sa zatvorilo a na duše, aby sa Bohu poddali. Nie je to krásne?

Ida

Na záver iba toľko: Skrze Krv Ježiša Krista všetko môžeme vyprosiť od Nebeského Otca. Modlitbou sv.ruženca, všetko od Panny Márie. S veľkým pápežom Pavlom VI. voláme: "Nemožno byť kresťanom bez toho, že by sme milovali Pannu Máriu!" Neviditeľná ruka Máriina, veď Cirkev Ježiša rista po rozbúrenom moti rôunych "-izmov" a veď náš národ pod Tatrami i každého z nás, aby sme v tvojom Nepoškrvenom Srdci šťastne pristáli na brehu večnosti! Amen.

Sto otázok sebe samému

41. Odpúšťam ochotne, hneď alebo neskoro, zostáva vo mne dlho trpkosť spomienky?
42. Viem vyhovieť druhým, keď ma o niečo poprosia, alebo tvrdé odmietam a vyhovám sa?
43. Viem, že si sám zavinujem mnohé komplikácie v živote?
44. Viem sa obetovať pre druhých?
45. Som trpezlivý, pevný, nebojím sa tvrdošti, najmä ak je to nevyhnutné odriekanie?
46. Dôverujem Pánu Bohu?
47. Chcem stále rásť duchovne a žudsky alebo do ničoho nemám chuť?
48. Uvedomujem si svoje chyby, nedostatky a omyly?
49. Skúmam sa často, aké sú moje myšlienky a postoje?
50. Viem čo je examen particulare - zvláštne spytovanie svedomia a používam ho?

Zrnko smiechu na rozlúčku

Rozprávajú sa tri sliepky o tom, ktorá koľko znesie vajíčok: maďarská, nemecká a slovenská. Maďarská vraví: "Ja znesiem každý druhý den jedno vajíčko." Nemecká: "No čo je to, ja znesiem každý den jedno vajíčko". Slovenská sliepka po dlhšom rozmýšľaní povie: "A načo by si ja ric namáhala a celý den na nej sešla, u nás dostať kúpiť vajíčka v obchode!"